

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 334/98 af 11. februar 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 335/98 af 11. februar 1998 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 336/98 af 11. februar 1998 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 5

Kommissionens forordning (EF) nr. 337/98 af 11. februar 1998 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 26. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 338/98 af 11. februar 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den sjette dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97 8

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

98/139/EF:

- * **Kommissionens beslutning af 4. februar 1998 om visse regler for veterinærkontrol på stedet foretaget af Kommissionens eksperter i medlemsstaterne⁽¹⁾..... 10**

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

Indhold (fortsat)

98/140/EF:

- * Kommissionens beslutning af 4. februar 1998 om visse regler for veterinærkontrol på stedet foretaget af Kommissionens eksperter i tredjelande⁽¹⁾ 14

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

DA

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 334/98

af 11. februar 1998

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	204	47,0
	212	106,4
	624	185,9
	999	113,1
0707 00 05	052	126,4
	204	85,9
	999	106,2
0709 10 00	220	167,8
	999	167,8
0709 90 70	052	138,0
	204	159,2
	999	148,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	39,1
	204	36,2
	212	41,2
	600	51,4
	624	50,1
	999	43,6
0805 20 10	204	74,9
	999	74,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	58,2
	204	74,5
	464	82,7
	600	75,7
	624	80,4
	662	47,6
	999	69,8
	0805 30 10	052
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	400	61,7
	600	76,5
	999	72,1
	060	51,5
	400	97,3
	404	98,8
0808 20 50	720	69,2
	728	81,1
	999	79,6
	388	99,6
	400	127,5
	528	102,8
	999	110,0

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 335/98

af 11. februar 1998

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noter, priser eller købskontrakter på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1998.

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

—————
BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	7,96	—	0,25
1703 90 00 ⁽¹⁾	9,64	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 336/98
af 11. februar 1998
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 289/98⁽³⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 289/98 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for

tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 289/98 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 30 af 5. 2. 1998, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1998 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 9100	37,00 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	34,66 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	⁽²⁾
1701 12 90 9100	37,00 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	34,66 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	⁽²⁾
	— ECU/1 % sakkrose × 100 kg —
1701 91 00 9000	0,4022
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 9100	40,22
1701 99 10 9910	40,35
1701 99 10 9950	40,35
	— ECU/1 % sakkrose × 100 kg —
1701 99 90 9100	0,4022

⁽¹⁾ Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

⁽²⁾ Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 337/98

af 11. februar 1998

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 26. dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1408/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1408/97 af 22. juli 1997 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾, foranstalles dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen

og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den 26. dellicitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 26. dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1408/97, fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 43,436 ECU/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT L 194 af 23. 7. 1997, s. 16.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 338/98

af 11. februar 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den sjette dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1978/97⁽³⁾ er der åbnet en løbende licitation med henblik på fastsættelsen af eksportrestitutioner for olivenolie;

maksimumsbeløbene for eksportrestitutionen fastsættes efter artikel 6 i forordning (EF) nr. 1978/97 under hensyn til situationen og den forventede udvikling på markedet for olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet og på grundlag af de modtagne bud; der gives tilslag til den eller de bydende, hvis bud svarer til maksimumsbeløbet for eksportrestitutionen eller til et lavere beløb;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser fører til at fastsætte maksimumsrestitutionerne ved udførsel til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionerne ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den sjette dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97, fastsættes i bilaget på grundlag af de pr. 9. februar 1998 indgivne bud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 12. februar 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 278 af 11. 10. 1997, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 11. februar 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den sjette dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 1978/97

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1509 10 90 9100	9,00
1509 10 90 9900	—
1509 90 00 9100	8,00
1509 90 00 9900	—
1510 00 90 9100	—
1510 00 90 9900	—

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. februar 1998

om visse regler for veterinærkontrol på stedet foretaget af Kommissionens eksperter i medlemsstaterne

(EØS-relevant tekst)

(98/139/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLES-
SKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 64/433/EØF af 26.
juni 1964 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af fersk kød⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 95/23/EF⁽²⁾, særlig artikel 12, samt de tilsvarende artikler i de øvrige veterinærdirektiver og -beslutninger om betingelserne for produktion og afsætning af animalske produkter, om de dyresundhedsmæssige krav i forbindelse med handel med dyr og animalske produkter, om undersøgelse af dyr og fersk kød for restkoncentrationer, om foranstaltninger til bekæmpelse eller udryddelse af sygdomme, om beskyttelse af dyr, om finansielle foranstaltninger til udryddelse af visse sygdomme og om visse udgifter på veterinærområdet, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen skal i samarbejde med de berørte medlemsstater udstede generelle gennemførelsesbestemmelser om, hvilke betingelser der skal gælde for den

kontrol på stedet, der er omhandlet i pågældende direktiver og beslutninger;

som led i den kontrol på stedet, der er nævnt i artikel 12 i direktiv 64/433/EØF og i artikel 10 i Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af fersk fjerkrækød⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 96/23/EF⁽⁴⁾, kan Kommissionen uanmeldt kontrollere anvendelsen af Rådets direktiv 85/73/EØF af 29. januar 1985 om finansiering af veterinærundersøgelse og -kontrol som omhandler i direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF, 90/675/EØF og 91/496/EØF⁽⁵⁾, senest ændret ved direktiv 96/43/EF⁽⁶⁾;

kontrol på stedet bør i det omfang, det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af EF-lovgivningen, indgå i programmer, der udarbejdes efter samråd med medlemsstaterne og drøftelse i Den Stående Veterinærkomite;

samarbejdet bør også omfatte kontrollen på stedet og gøre det muligt, at Kommissionens eksperter kan blive ledsaget af eksperter udpeget af Kommissionen, der har bestemte forpligtelser, og som får deres udgifter til transport og ophold refunderet;

⁽¹⁾ EFT L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 32 af 5. 2. 1985, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT L 162 af 1. 7. 1996, s. 1.

⁽¹⁾ EFT 121 af 29. 7. 1964, s. 2012/64.

⁽²⁾ EFT L 243 af 11. 10. 1995, s. 7.

af effektivitetshensyn bør der fastlægges frister for, hvornår Kommissionen skal fremsende oplysninger om resultaterne af kontrollen til de medlemsstater, hvor kontrollen fandt sted, og for, hvornår medlemsstaternes bemærkninger hertil skal være Kommissionen i hænde;

det må sikres, at de berørte medlemsstater tager hensyn til resultaterne af kontrollen;

for at sikre gennemsigtighed i forvaltningen skal Europa-Parlamentet, forbrugerne og producenterne inden for rammerne af traktaten, og navnlig under overholdelse af reglerne i traktatens artikel 214 om tjenestehemmeligheder, holdes orienteret om resultaterne af kontrollen på stedet og om, hvilke foranstaltninger der anbefales;

der bør endvidere indføres en hasteprocedure, så der kan vedtages EF-beslutninger, når det er nødvendigt, navnlig hvis kontrollen på stedet har afsløret en alvorlig sundhedsrisiko, eller hvis det viser sig, at der ikke er blevet truffet de foranstaltninger, som efter kontrollen anses for nødvendige;

for klarhedens skyld bør Kommissionens beslutning 96/345/EF⁽¹⁾ ophæves;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomite —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I denne beslutning fastsættes visse regler for veterinærkontrol på stedet, som gennemføres i medlemsstaterne af Kommissionens eksperter.

I denne beslutning forstås ved veterinærkontrol på stedet, i det følgende benævnt »kontrol«, den undersøgelse og inspektion, der er nødvendig for at sikre ensartet anvendelse af EF-reglerne.

2. Bestemmelserne i denne beslutning finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i enhver aftale, som indgås mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande om sundhedsmæssige krav i forbindelse med handel med levende dyr og animalske produkter.

Artikel 2

Kontrollen gennemføres i hver medlemsstat. Kommissionen udarbejder et generelt kontrolprogram for de pågældende retsakter og forelægger det til drøftelse i Den Stående Veterinærkomite.

Det generelle program skal indeholde informationer om alle de foranstaltninger, som Kommissionen træffer i forbindelse med kontrollen.

Artikel 3

1. Kontrolprogrammerne tilrettelægges og gennemføres i samarbejde med den berørte medlemsstat, som udpeger en eller flere eksperter med henblik herpå.

2. Kommissionen kan efter høring af den berørte medlemsstat udskyde eller fremskynde kontrollen eller gennemføre supplerende kontrol, hvis den finder det nødvendigt, navnlig af sundhedsårsager, dyrevelfærdsårsager eller på grundlag af resultater fra tidligere kontrol.

3. Under alle omstændigheder underretter Kommissionen den berørte medlemsstat mindst ti arbejdsdage, før kontrolprogrammet iværksættes.

Artikel 4

1. Ud over den kontrollerede medlemsstats eksperter kan Kommissionens eksperter under kontrolbesøget ledsages af en eller flere eksperter, der står på en liste som nævnt i stk. 2, fra en eller flere andre medlemsstater.

Ved tilrettelæggelsen af kontrollen kan den medlemsstat, på hvis område kontrollen skal gennemføres, modsætte sig deltagelse af en ekspert fra en anden medlemsstat. Denne mulighed kan kun udnyttes én gang.

2. Hver medlemsstat foreslår Kommissionen mindst to eksperter med særlig ekspertise på de udpegede områder og fremsender meddelelse om deres navne, specialer, fuldstændige officielle adresser, telefaks- og telefonnumre.

Kommissionen fører en liste over disse eksperter og rådfører sig med de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, eksperten kommer fra, før eksperten anmodes om at ledsage Kommissionens eksperter under det i stk. 1 nævnte kontrolbesøg.

Hvis en medlemsstat finder, at en af de eksperter, som den har foreslået, ikke længere bør stå på listen, underretter den Kommissionen herom. Hvis antallet af eksperter derved falder under det fastsatte minimum, foreslår medlemsstaten Kommissionen en eller flere stedfortrædere.

Artikel 5

1. Under kontrollen skal den eller de eksperter, som Kommissionen har udpeget, følge Kommissionens administrative forskrifter.

2. De oplysninger, som eksperten eller eksperterne fra medlemsstaten erhverver, eller de konklusioner, som de når frem til under kontrollen, må under ingen omstændigheder udnyttes i personligt øjemed eller videregives til personer, som ikke er ansat i Kommissionens eller medlemsstaternes kompetente tjenestegrene.

⁽¹⁾ EFT L 133 af 4. 6. 1996, s. 29.

3. Rejse- og opholdsudgifterne for den eller de nationale eksperter, som Kommissionen har udpeget, afholdes af Kommissionen i overensstemmelse med reglerne om rejse- og opholdsudgifter for personer, der ikke er ansat i Kommissionen, og som efter anmodning fra denne yder ekspertbistand.

Artikel 6

1. Den medlemsstat, på hvis område der gennemføres kontrol i henhold til denne beslutning, skal yde Kommissionens eksperter og de eksperter, som Kommissionen har udpeget, den bistand, der er nødvendig, for at de kan udføre deres opgaver. Der skal navnlig på samme grundlag som for ansatte ved den kompetente myndighed gives adgang til alle relevante personer, oplysninger og dokumenter samt steder, bygninger, anlæg og transportmidler.

2. Under kontrollen skal eksperterne overholde de administrative forskrifter, som de i stk. 1 omtalte nationale myndigheders ansatte skal følge, jf. dog artikel 5, stk. 1.

Artikel 7

1. Så snart kontrollen er afsluttet, underretter Kommissionens eksperter mundtligt den pågældende medlemsstat om de konklusioner, de har draget, og i givet fald om, hvilke korrigerende foranstaltninger de finder nødvendige, samt om, i hvor høj grad det haster med at træffe de pågældende foranstaltninger.

Kommissionen bekræfter i en skriftlig rapport til medlemsstaten resultaterne af kontrollen senest 20 arbejdsdage efter besøget, forudsat at eventuelle supplerende oplysninger, som blev forlangt under kontrollen, men som ikke forelå på daværende tidspunkt, er modtaget.

Den berørte medlemsstat fremsætter sine bemærkninger senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af Kommissionens skriftlige rapport.

I nødstilfælde eller i en krisesituation, eller hvis det under kontrollen konstateres, at der består alvorlig fare for sundheden eller dyrs velfærd, orienteres medlemsstaten hurtigst muligt, og under alle omstændigheder senest ti arbejdsdage efter besøget, om resultaterne af kontrollen i en skriftlig rapport. Medlemsstaten fremsætter ligeledes sine bemærkninger hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af Kommissionens skriftlige rapport.

I forbindelse med orienteringen om resultaterne af kontrollen overholder Kommissionen navnlig kravene i traktatens artikel 214.

Disse bestemmelser berører ikke Kommissionens beføjelser til at træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til EF-forskrifterne på veterinærområdet.

2. Medlemsstaten træffer alle nødvendige korrigerende foranstaltninger for at tage hensyn til resultaterne af kontrollen.

3. Hvis Kommissionens eksperter under kontrollen påviser alvorlige overtrædelser af EF-forskrifterne i en medlemsstat eller i en eller flere af medlemsstatens regioner, skal medlemsstaten efter anmodning fra Kommissionen gennemføre en grundig undersøgelse af den generelle situation på det område, hvor overtrædelserne er konstateret. Medlemsstaten kan efter høring af Kommissionen begrænse undersøgelsen til den eller de regioner, der har været omfattet af kontrolprogrammet; medlemsstaten underretter inden for den frist, som Kommissionen har fastsat, denne om resultatet af kontrollen og om de foranstaltninger, der er truffet for at afhjælpe situationen.

4. Hvis den pågældende medlemsstat ikke har truffet passende korrigerende foranstaltninger indenfor den fastsatte frist, navnlig i tilfælde, hvor kontrollen har afsløret alvorlig risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for dyrevelfærd, træffer Kommissionen efter proceduren i artikel 17 i Rådets direktiv 89/662/EØF ⁽¹⁾ alle de foranstaltninger, den finder relevante.

Artikel 8

1. I Den Stående Veterinærkomité aflægger Kommissionen regelmæssigt skriftlig rapport til medlemsstaterne om resultaterne af kontrollen i de enkelte medlemsstater og om, hvilke foranstaltninger der anbefales.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om disse resultater og anbefalinger

Kommissionen offentliggør endvidere regelmæssigt resultaterne og anbefalingerne.

2. Kommissionen og medlemsstaterne skal i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne i denne artikel navnlig overholde kravene i traktatens artikel 214

Artikel 9

Denne beslutning tages op til revision inden den 31. december 1998 på grundlag af en rapport fra Kommissionen til medlemsstaterne.

Artikel 10

Beslutning 96/345/EF ophæves.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30. 12. 1989, s. 13.

Artikel 11

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Emma BONINO

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 4. februar 1998

om visse regler for veterinærkontrol på stedet foretaget af Kommissionens eksperter i tredjelande

(EØS-relevant tekst)

(98/140/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 71/118/EØF af 15. februar 1971 om sundhedsmæssige problemer i forbindelse med produktion og afsætning af fersk fjerkrækød⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 96/23/EF⁽²⁾, særlig artikel 14, samt til de tilsvarende bestemmelser i de øvrige direktiver på veterinærområdet vedrørende sundhedsmæssige regler og krav ved indførsel af de forskellige dyrearter eller produkter af animalsk oprindelse, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne udstede generelle gennemførelsesbestemmelser, der fastsætter de betingelser, hvorpå veterinærkontrol på stedet i tredjelande skal foretages;

nogle regler for kontrol på stedet foretaget af Kommissionens eksperter på veterinærområdet bør være fælles for samtlige retsforskrifter på området, og de bør derfor samles i én beslutning; imidlertid er Kommissionens beslutning 86/474/EØF af 11. september 1986 om gennemførelse af veterinærkontrol på stedet i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød⁽³⁾ fortsat gældende;

ved kontrol på stedet verificeres det, om de planer gennemføres, som tredjelande skal indsende efter Rådets direktiv 92/117/EØF af 17. december 1992 om beskyttelsesforanstaltninger over for specifikke zoonoser og specifikke zoonotiske agenser hos dyr og i animalske produkter for at forhindre levnedsmiddelbårne infektioner og forgiftninger⁽⁴⁾, senest ændret ved direktiv 97/22/EF⁽⁵⁾;

ved inspektion af virksomheder, der er godkendt eller skal godkendes for at kunne udføre fersk kød til EF, skal desuden slagtebetingelserne kontrolleres i henhold til artikel 15 i Rådets direktiv 93/119/EF af 22. december 1993 om beskyttelse af dyr på slagte- eller aflivningstidspunktet⁽⁶⁾;

der skal af effektivitetshensyn fastlægges frister for, hvornår Kommissionen skal fremsende oplysninger om resultaterne af den på stedet foretagne kontrol til de tredjelande, hvor kontrollen fandt sted;

kontrol på stedet bør i det omfang, det er nødvendigt for en ensartet anvendelse af EF-lovgivningen, indgå i programmer, der udarbejdes efter samråd med de berørte medlemsstater og drøftelse i Den Stående Veterinærkomité;

dette samarbejde bør videreføres under kontrol på stedet foretaget af Kommissionens eksperter ledsaget af eksperter, som er udpeget af Kommissionen; medlemsstaternes eksperter er pålagt bestemte forpligtelser og får deres udgifter til transport og ophold refunderet;

efter enhver kontrol på stedet bør det sikres, at medlemsstaterne underrettes om de fundne resultater, og der bør foreslås passende foranstaltninger i overensstemmelse med EF-retsforskrifterne;

for at sikre gennemsigtighed i forvaltningen skal Europa-Parlamentet og forbrugerne, inden for rammerne af traktaten og navnlig under hensyntagen til reglerne i traktatens artikel 214 om tjenestehemmeligheder, holdes orienteret om resultaterne af kontrollen på stedet og om, hvilke foranstaltninger der anbefales;

i henhold til verdenshandelsorganisationens aftale om anvendelsen af sundheds- og plantesundhedsforanstaltninger, særlig dennes artikel 8 og bilag C, kræves, at den fortrolige karakter af oplysninger, der fremkommer under gennemførelse af kontrol-, inspektions- og godkendelsesprocedurer, respekteres på en måde, således at de legitime forretningsinteresser beskyttes;

for klarhedens skyld bør Kommissionens beslutning 97/134/EF⁽⁷⁾ ophæves;

de i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Veterinærkomité —

⁽¹⁾ EFT L 55 af 8. 3. 1971, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 125 af 23. 5. 1996, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 279 af 30. 9. 1986, s. 55.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 15. 3. 1993, s. 38.

⁽⁵⁾ EFT L 113 af 30. 4. 1997, s. 9.

⁽⁶⁾ EFT L 340 af 31. 12. 1993, s. 21.

⁽⁷⁾ EFT L 51 af 21. 2. 1997, s. 54.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I denne beslutning fastlægges visse regler for veterinærkontrol på stedet i tredjelande foretaget af eksperter fra Kommissionen ledsaget af eksperter fra medlemsstaterne.

I denne beslutning forstås ved veterinærkontrol på stedet (i det følgende kaldt »kontrol«) de verifikationer og inspektioner, der er nødvendige for at sikre — uden at kontrollen med anvendelsen af de gældende veterinærbestemmelser tilsidesættes — at de garantier vedrørende sundhed, veterinærkontrol og dyrebeskyttelse, tredjelandet giver med hensyn til betingelserne for produktion og markedsføring, kan betragtes som i det mindste lige stillede med dem, der gælder i EF.

2. Kontrollen gør det muligt alt efter de pågældende retsfor skrifter at opstille eller ændre navnlig:

- listen over tredjelande eller dele af tredjelande, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel
- de specifikke indførselsbetingelser for hvert enkelt tredjeland, herunder enhver form for sundhedscertifikater, der skal ledsage samtlige forsendelser til EF
- listen over virksomheder, hvorfra medlemsstaterne tillader indførsel.

3. Bestemmelserne i denne beslutning finder anvendelse med forbehold af bestemmelserne i enhver aftale, som indgås mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande om sundhedsmæssige krav i forbindelse med handel med levende dyr og animalske produkter.

Artikel 2

1. Kommissionen udarbejder et generelt kontrolprogram for de pågældende retsfor skrifter og tredjelande og forelægger det til drøftelse i Den Stående Veterinærkomité.

Programmet omfatter oplysninger om de foranstaltninger, Kommissionen træffer i forbindelse med kontrollen og om hyppigheden heraf.

2. Kommissionen kan efter høring af medlemsstaterne i Den Stående Veterinærkomité udsætte eller fremrykke visse kontroller eller foretage supplerende kontrol, hvis den finder det nødvendigt, navnlig af sundhedsmæssige årsager eller på grund af resultaterne af tidligere kontrol.

Artikel 3

1. Kommissionens eksperter kan under kontrolbesøget ledsages af en eller flere eksperter, der står på en liste som nævnt i stk. 2, fra en eller flere medlemsstater.

2. Hver medlemsstat foreslår Kommissionen mindst to eksperter med særlig ekspertise på de udpegede områder og fremsender meddelelse om deres navne, specialer, fuldstændige officielle adresser, telefax- og telefonnumre.

Kommissionen fører en liste over disse eksperter og rådfører sig med de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat, eksperten kommer fra, før eksperten anmodes om at ledsage Kommissionens eksperter under det i stk. 1 nævnte kontrolbesøg.

Hvis en medlemsstat finder, at en af de eksperter, som den har foreslået, ikke længere bør stå på listen, underretter den Kommissionen herom. Hvis antallet af eksperter derved falder under det fastsatte minimum, foreslår medlemsstaten Kommissionen en eller flere stedfortrædere.

Artikel 4

1. Ved kontrollen følger den eller de nationale eksperter, som Kommissionen har udpeget til at ledsage sine egne eksperter, Kommissionens administrative instrukser.

De oplysninger, som den nationale ekspert eller de nationale eksperter i løbet af kontrollen har indhentet, eller de konklusioner, de har draget, må i intet tilfælde benyttes i personligt øjemed eller videregives til personer, der er Kommissionens tjenestegrene eller medlemsstaterne uvedkommende.

2. Rejse- og opholdsudgifter for den eller de eksperter fra medlemsstaterne, som Kommissionen har udpeget, afholdes ifølge Kommissionens regler for rejse- og opholdsudgifter for personer, der ikke er ansat ved Kommissionen, og som er anmodet om at udføre ekspertopgaver.

Artikel 5

Så snart kontrollen er afsluttet, underretter Kommissionens eksperter mundtligt det berørte tredjeland om de konklusioner, de har draget af kontrollen, og i givet fald om, hvilke korrigerende foranstaltninger de finder nødvendige, samt om, i hvor høj grad det haster med at træffe de pågældende foranstaltninger.

Kommissionen bekræfter resultaterne af kontrollen i en skriftlig rapport senest 20 arbejdsdage efter besøget, forudsat at eventuelle supplerende oplysninger, som blev forlangt under kontrollen, men som ikke forelå på daværende tidspunkt, er modtaget.

I nødstilfælde eller i en krisesituation, eller hvis der under kontrollen konstateres en alvorlig sundhedsrisiko, orienteres tredjelandet så hurtigt som muligt, og under alle omstændigheder senest ti arbejdsdage efter besøget, om resultaterne af kontrollen i en skriftlig rapport.

Kommissionen orienterer om resultaterne af kontrollen under overholdelse af navnlig kravene i traktatens artikel 214.

Disse bestemmelser indskrænker på ingen måde Kommissionens beføjelser til at træffe midlertidige beskyttelsesforanstaltninger i henhold til EF-forskrifterne på veterinærområdet.

Artikel 6

1. I Den Stående Veterinærkomité aflægger Kommissionen regelmæssigt skriftlig rapport til medlemsstaterne om resultaterne af kontrollen i de enkelte trejdelande og om, hvilke foranstaltninger der anbefales.

Hvis de pågældende retsforskrifter indeholder bestemmelser derom, skal det fremgå af disse rapporter, om der er anledning til:

- at ændre en eller flere af de lister, der omhandles i artikel 1, stk. 2, første led
- at etablere eller ændre de indførselsbetingelser, der omhandles i artikel 1, stk. 2, andet led, eller
- at etablere eller ændre de lister over virksomheder, der omhandles i artikel 1, stk. 2, tredje led.

Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om disse resultater og anbefalinger.

Kommissionen offentliggør endvidere regelmæssigt de nævnte resultater og anbefalinger.

2. Kommissionen og medlemsstaterne skal i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltningerne i denne artikel navnlig overholde kravene i traktatens artikel 214.

Artikel 7

Denne beslutning tages op til revision inden den 31. december 1998 på grundlag af en rapport fra Kommissionen til medlemsstaterne.

Artikel 8

Beslutning 97/134/EF ophæves.

Artikel 9

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 1998.

På Kommissionens vegne

Emma BONINO

Medlem af Kommissionen